

[Undervisningsministeren]

ne denne overførsel foregå langsommere. Hvis der i rektorkollegiet f.eks. er et ønske om, at denne overflytning i takt med ændrede studentertal skal foregå langsommere, så vil jeg lytte til det, og så må vi gennemdrøfte, hvilken mekanisme vi kan benytte. Men som sagt er der en betydelig hensyntagen til forskningen i budgetmodellen og i forskerrekruiteringsplanen, og jeg har endnu ikke mødt ønsker hos rektorerne om, at vi skal ændre disse mekanismer. Men kommer der ønsker, så lad os drøfte det.

Jeg mener ikke, vi kan acceptere, at vi slækker på kravene om, at forskningsressourcerne skal bruges optimalt til kvalitetsbetonet grundforskning både her og nu og på længere sigt. Det er derfor, regeringen har tilvejebragt forskellige særbevillinger til forskningen. Nogle vil mene, at vi bare kunne overføre disse særbevillinger og sprede dem ud på institutionerne, så de måske kunne slippe for besparelser, men det duer ikke, og jeg vil gerne begrunde, hvorfor denne tankegang ikke er holdbar.

Vi gennemfører forskerrekruiteringsplanen, og der kommer ekstra penge til den også i de følgende år; det ved rektorerne, for det fik de at vide meget præcis i sidste uge. Vi gennemfører forskerrekruiteringsplanen, fordi vi ikke vil have, at der skal komme til at mangle en ny generation af talentfulde forskere i 1990'erne; vi vil ikke have et missing link, som det hedder på dansk, når det gælder forskernes aldersfordeling.

Vi viderefører apparaturforsyningsplanen, fordi de nuværende forskere ikke skal arbejde med forældet udstyr, og vi gennemfører de særlige forskningsprogrammer inden for grundlæggende teknologisk forskning og inden for humanistisk forskning og kvindeforskning, fordi fornyelser af forskningen desværre ofte skal hjælpes på vej med bevillinger udefra, og denne mening er jeg sandelig ikke alene med. Kvindeforskningen er jo et meget godt eksempel på, at heller ikke folketinget stoler på, at institutionerne gør nok, og at folketinget siger: her må vi sandelig skubbe på og have en særbevilling, sådan at vi er sikre på, at der sker noget. Så de, der mener, at med det, regeringen lægger op til, presses der for meget på, og at vi laver for mange cigarkasser, gætter jeg på lige præcis tilhører det flertal her i tinget, som har lagt allermest vægt på, at vi skulle have en særlig

cigarkasse til kvindeforskning. Så også dér bliver der risiko for en betydelig grad af hykleri i dagens debat, men jeg indrømmer, at det ikke er blevet sagt endnu, så jeg skal vente med at kritisere det.

Hvad er det så for besparelser, der gennemføres? Først vil jeg understrege, at den samlede bevillingsramme for de videregående uddannelsesinstitutioner i 1986 vil være nogenlunde uændret i forhold til 1985. Alle mulige korrektioner taget i betragtning vil der være tale om ca. uændrede bevillinger på 4.200 mill. kr. Det er rigtigt, at der i forhold til budgetoverslaget i den gældende finanslov, altså budgetoverslaget for 1986, er tale om en besparelse på 45 mill. kr. eller rettere sagt: der er tale om, at en forventet merbevilling på 45 mill. kr. ikke længere er til stede, og det er dette, man får at vide, 10 måneder før finansåret begynder. Jeg gentager, at man tidligere har sendt den slags breve betydelig senere.

Der er i disse størrelsesordener intet usædvanligt; når der svirrer så mange forskellige tal i luften, skyldes det, at man skiftevis taler om de besparelser, der i lang tid har været bebudet, f.eks. i finansloven for 1982, hvor der blev bebudet ganske betydelige besparelser og besparelser som følge af ændret studentertilgang og så naturligvis den nye mindre merudgift, som blev udmeldt i februar.

Der er intet nyt i, at vi har disse tre former for besparelser, dels dem, man kender på forhånd, dels dem, der hidrører fra uddannelsesflytninger af studenterkapacitet, og dels dem, der hidrører fra aktuelle finansieringsbehov hos statskassen. Der er intet nyt i det, men det er selvfølgelig det, der kan skabe forvirring med hensyn til, hvor store besparelserne egentlig er, og hvor meget det egentlig var af den samlede besparelse, man fik besked om i februar. For Københavns universitet var det, så vidt jeg ved, 19 mill. kr. ekstra, man fik besked om den 27. februar. Det er ikke let, men man skal bare ikke påstå, at det ikke er sket før, for det er det.

Samlet betyder besparelserne, at der i 1986 er tale om næsten den samme ramme som i 1985. I 1985 steg bevillingerne med 30 mill. kr. i forhold til 1984, og i 1984 steg bevillingerne med 30 mill. kr. i forhold til 1983. Derimod var der betydelige begrænsninger i årene før.